

DECIZIA nr. 558/2015
privind soluționarea contestației formulată de
XXX,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/04.05.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice cu adresa nr. XX/28.04.2015, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/04.05.2015, completată cu adresa nr. XX/30.06.2015, înregistrată sub nr. XX/02.07.2015, cu privire la contestația formulată de societatea **XXX**, CUI XXXXX prin avocat **XXX**, cu adresa procesuală aleasă în București.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 04.04.2015 și înregistrată la Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice sub nr. XX/22.04.2015, completată cu adresa înregistrată sub nr. XX/23.07.2015 îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015, prin care au fost stabilite în sarcina societății accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de X lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborat cu prevederile pct. 3.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **XXX**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa înregistrată sub nr. XX/04.05.2015 la Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice, societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015, invocând următoarele:

- în fișa sintetică emisă de A.S.5F.P. la 23.07.2013 apar o serie de debite aferente anului fiscal 2007 pentru lunile în care societatea nu depusese Declarația D300 (ianuarie, februarie, aprilie, mai, iulie, august, octombrie, noiembrie), sume ce nu au apărut în fișele sintetice emise anterior;

- în anul 2008 societatea revine la depunerea lunară a deconturilor de T.V.A., a formularului 010 după la A.S.5F.P. sub nr. XX/24.01.2008, societatea menționând că în momentul respectiv avea de recuperat T.V.A. de la stat;

- la 03.10.2013, societatea revine cu o adresă la organul fiscal cu aceleași solicitări;

- la 31.10.2013 societatea răspunde unei adrese a A.S.5F.P., menționând că societatea a calculat și a plătit T.V.A. în sumă de X lei, din fișa sintetică totală calculându-se în plus un debit de X lei în condițiile în care societatea afirmă că totalul T.V.A.-ului colectat în anul 2007 este de X lei;

- societatea revine la 14.11.2013, administratorul constatând că au fost introduse sume aferente T.V.A.-ului pe care contestatara nu le recunoaște, rezultând că au fost introduse ulterior datei de 01.04.2013 când a fost verificată fișa și nu existau nereguli;

- în datele de 11.03.2015 și 17.03.2015 au fost încheiate două procese verbale de constatare prin care societatea a fost somată să depună documente, comunicându-i-se totodată somația și Decizia nr. XX/03.03.2015 în care societatea afirmă că apar alte sume aferente dobânzilor și penalităților aferente T.V.A.

În concluzie, societatea nu înțelege care este algoritmul de calcul și nici cum au fost adăugate sumele fără o bază contabilă, solicitând desființarea Deciziei din 18.02.2015.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015 organele de impunere ale Administrației Sector 5 a Finanțelor Publice au stabilit accesorii privind impozitul pe profit pentru perioada de raportare aferentă anului 2009.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile societății și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra contestației, în condițiile în care societatea nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015, A.S.5F.P. a calculat accesorii aferente impozitului pe profit stabilite pentru perioada de raportare a anului 2009, în sumă totală de X lei.

Prin contestație, deși contestatara solicită anularea și desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015, deși actul atacat vizează doar accesoriile aferente impozitului pe profit, societatea aduce explicații cu privire la T.V.A., obligație ce nu face obiectul deciziei contestate, nu argumentează și nu atașează dovezi în susținerea cauzei.

De asemenea, din referatul cauzei rezultă că la data de 17.02.2015 a fost prelucrată în baza de date declarația rectificativă nr. XX/12.02.2015, depusă de societate, privind impozitul pe profit aferent anului 2009, accesoriile calculate în Decizia atacată fiind calculate ca urmare a achitării cu întârziere a obligațiilor fiscale principale în sumă de X lei.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Codul de procedură fiscală, republicat:

„1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]*

c) motivele de fapt și de drept;

***d) dovezile pe care se întemeiază [...]*”.**

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatarii cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că XXX, nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege aplicabil în materia privind calculul accesoriilor aferente impozitului pe profit, conținutul contestației cuprinzând doar explicații privitoare la T.V.A., obligație fiscală ce nu face obiectul actului fiscal atacat.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250 în dosarul nr. 935/57/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30*

de zile în care se poate formula contestația administrativă”, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.

Având în vedere cele expuse sunt aplicabile prevederile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă intrat în vigoare la data de 15.02.2013 *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art. 250 din același act normativ care precizează *„dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”* .

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele fiscale, în temeiul art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 care stipulează:

„Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de XXX, pentru suma de X lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, individualizată prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015 emisă de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d), art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 2.5, pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **XXX** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/18.02.2015 emisă de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice pentru suma de **X lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.